

КИЇВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ
ІНОЗЕМНИХ МОВ

На правах рукопису

КОРОТІЧ Тетяна Анатоліївна

ПОРІВНЯЛЬНО-ЗІСТАВНИЙ АНАЛІЗ ФУНКЦІЙ
ПОВНАЧЕНЬ КОЛЬОРА ТА СВІТЛА У КАЗКОВОМУ
ТА БІБЛІЙСЬКОМУ ТЕКСТАХ

/ на матеріалі французьких фантастичних
казок-повістей та Євангелію *Seien Marie* /

Спеціальність - 10.02.05 - романські мови

А в т о р е ф е р а т
на здобуття наукового ступеня
кандидата філологічних наук

Київ - 1993

ЛННБ України ім.В.Стефаника

00630272 (K)

Науковий керівник - доктор філологічних наук
професор В.І.БАНАРУ

Офіційні опоненти - доктор філологічних наук
професор Н.М.КОРГОСЬОРОВА

кандидат філологічних наук
доцент В.Б.БУРБЕЛО

Провідна установа - Донецький державний
університет

Захист відбудеться " " лютого 1993 року о ____ годині
на засіданні спеціалізованої ради ІІЗ.І4.01 по присудженню
наукового ступеня кандидата наук у Київському державному
педагогічному інституті іноземних мов /252150, вул.Червоно-
армійська, 73/.

З дисертацією можна ознайомитися у бібліотеці інституту.
Автореферат розіслано " " січня 1993 року.

Вчений секретар
спеціалізованої ради

Л.П.Смелякова

ЛННБ ім. В. Стефаника
АН УРСР

Незважаючи на те, що в лінгвістичній літературі дослідження позначень кольора має давню традицію, його проблематика далеко не вичерпана. Невирішеним залишається питання про їх текстоформуючий потенціал.

Дана дисертаційна робота являє собою дослідження функцій позначень кольора та світла у французькій фантастичній казці-повісті та в Бранчеліс від Марка в порівняльно-зіставному плані. Вибір цих двох типів текстів як об'єкта дослідження зумовлений їх взаємодією на соціокультурному рівні, що в свою чергу пояснюється їх спільним міфологічним джерелом. Цей взаємозв'язок покладений в основу дисертаційного дослідження. Вибір теми дослідження обумовлений актуальністю вивчення позначень кольора та світла на мовному рівні та необхідністю аналізу художньої функції позначень кольора та світла в авторському творі.

Предметом дослідження є функції позначень кольора та світла в казковому та біблійському текстах /номінативна, метафорична, символічна/. Будь-яка лексична одиниця, актуалізована в авторському художньому творі, наділена конкретним семантичним змістом, який залежить від індивідуально-авторського підходу до явищ, що описуються. Авторська система кольорів базується на результатах сприйняття кольора, емоційно-оціночного відношення автора до кольора та від традиційно сталого відношення до цього кольора.

Специфіка об'єкта та предмета дослідження обумовила його основну мету, яка заключається в визначенні текстоформуючої функції описування кольора та світла в казковому та біблійському текстах, в виявленні спадковості у вживанні лексичних одиниць зі значенням кольора та світла в біблійському тексті та в тексті авторської казки, в обґрунтуванні цієї закономірності.

Реалізація даної мети обумовила необхідність вирішення таких задач:

- проведення порівняльно-зіставного аналізу казкового та біблійського текстів на ідейно-естетичному та структурно-композиційному рівнях;
- аналіз номінативної функції описування кольора та світла в казковому та біблійському текстах;
- визначення метафоричної функції позначень кольора та світла в текстах фантастичних казок-повістей та в тексті *Selon Marc* ;
- проведення порівняльно-зіставного аналізу метафоричної функції

визначень кольора та світла в текстах, що досліджуються;
 - дослідження символічної функції в цих текстах та проведення паралелі між виявленими символами.

Як гіпотеза висувається припущення про те, що в основі індивідуально-авторського вживання позначень кольора та світла в текстах авторських фантастичних казок-повістей лежить стале загально-прийняте значення, яке тісно переплітається зі значенням описування кольора та світла в біблійському тексті і демонструє елементи спадкоємності в кольоровій та світловій забарвленості в авторських текстах.

Матеріалом аналізу послужили тексти французьких авторських фантастичних казок-повістей /P.Gamarra "La rose des Kagrathea", G.Sand "Le Marteau Rouge", Lada "La gardienne du feu", M.Druon "Tistou les pouces verts"?, A. de Saint-Exupéry "Le petit prince", E.Leboulaye "Pif - Paf", Selon Marc /, виділені із жанру чарітно-фантастичної авторської казки для зіставлення з біблійським текстом на основі їх спільної "поетики".

Наукова новизна та теоретична значимість дослідження полягає в виділенні спільних рис в структурно-композиційній побудові чарівної казки, фантастичної казки-повісті та Біблії; в типовості елементів змісту та типовості ідей, що втілюються в творах; в систематизації аналогічних мовних засобів для описування кольора та світла в тексті казки та в тексті Біблії. Висновки дослідження дають змогу говорити про спадкоємність у вживанні лексичних одиниць, що передають колір та світло в авторських казкових текстах та в тексті Біблії.

Практична цінність дослідження полягає в можливості застосування його результатів та матеріалів в курсі з французької літератури, стилістики французької мови, історії французької мови та літератури, в спецкурсах з лінгвістики та семантики текста, на заняттях з практики французької мови, а також при укладанні учбових посібників, методичних рекомендацій з аналізу текста, при написанні курсових та дипломних робіт.

Загальна методологія дослідження визначається положеннями філософії про поступальний розвиток суспільства та природи, суспільства та мови, яка служить суспільству, про спадкоємність в розвитку мови, про формування нового в мові авторських художніх творів, але на основі старих сталих мовних явищ в поєднанні з ав-

торським баченням старого по-новому.

В дисертації застосовувались такі методи дослідження: історико-логічний та порівняльно-зіставний аналіз мовних функцій в казкових та біблійських текстах.

В процесі дослідження були сформульовані такі основні положення, що виносяться на захист:

- дослідження текстів фантастичних казок-повістей в порівнянні з біблійським текстом правомірне на трьох рівнях: структурно-композиційному, ідейно-естетичному та мовному;
- реалізація описування кольора та світла та його лексико-стилістичні особливості в казковому та біблійському текстах залежать від його індивідуально-авторського та загальномовного значення;
- номінативна, метафорична та символічна функції позначень кольора та світла в казковому та біблійському текстах знаходяться у взаємодії та у взаємозалежності;
- текстоформуєча підфункція виділених функцій позначень кольора та світла визначає типологічну специфіку текстів, що досліджуються.

Мета та задачі дослідження обумовили структуру дисертації, яка містить в собі вступ, чотири розділи, висновки, список використаної літератури та два додатки.

У вступі обґрунтовується вибір теми роботи, її актуальність, наукова новизна, теоретична значимість та практична цінність, формулюється мета, задачі та методи дослідження.

В першому розділі визначається тип казок для аналізу та порівняння з біблійським текстом; висвітлюються два рівні аналізу та порівняння з біблійським текстом: структурно-композиційний та ідейно-естетичний. При розгляді структури казкових та біблійських текстів відмічається спільність їх структурної побудови / наявність 5 структурних елементів за системою В.Я.Проппа, подібність за функціями діювих осіб, наявність в кожному тексті структурного ядра, наявність бінарних функцій тощо /. Ідейно-естетичний рівень аналізу казкового та біблійського текстів охоплює авторську естетичну оцінку, тобто сама ідея має естетичний характер і висловлює авторську життєву позицію.

Другий, третій, четвертий розділи висвітлюють лінгвістичний аспект аналізу художнього тексту на мовному рівні - функції позначень кольора та світла у казкових та біблійських текстах. Ко-

лір у тексті може виконувати три функції: номінативну, метафоричну та символічну. Під номінативною функцією слід розуміти притаману слову функцію найменування предмета. При дослідженні номінативної функції позначень кольора та світла того чи іншого авторського твору, звертаються до гама кольорів автора твору, що аналізується. Крім, власне, кольору, слово визначає також емоційне ставлення автора до цього кольору і отримує нове значення / метафоричне /, що залежить від контекстуального оточення. Іноді номінативна функція позначень кольора та світла переходить у метафоричну і символічну, тобто в тексті з'являється символ на основі звичайної номінації реалії.

У висновку узагальнюється результат проведеного дослідження та окреслені шляхи подальших розробок проблеми.

У першому додатку подано структурно-композиційний аналіз семи текстів казок-повістей французьких авторів.

У другому додатку подано глосарій позначень кольора та світла казкових і біблійських текстів, що досліджуються.

Апробація роботи здійснювалася під час дослідження. Головні результати і висновки доповідалися і обговорювалися на засіданнях кафедри французької філології Київського педагогічного інститута іноземних мов, на звітних науково-практичних конференціях молодих вчених КДПІМ / 1989, 1990, 1991 рр. /, науково-практичній підсумковій конференції Кишинівського державного університета / 1989 р. /, науково-практичній конференції "Актуальні проблеми перестройки и усовершенствования учебно-воспитательного процесса в педузе и общеобразовательной школе" / Кіровоград 1990 р. /, науково-практичній конференції "Учитель и общество: опыт, проблемы и поиски" / Ізмаїл 1990 р. /. Матеріали дослідження використовувалися при створенні методичних рекомендацій, при написанні статей, видрукованих у збірнику статей кафедри іноземних мов КРОКУ ім.М.В.Фрунзе, м.Київ, 1990 р., а також статті на депонування в УкрІНТЕІ, м.Київ, 1992 р.

ГОЛОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

Останнім часом у зв'язку з успіхами науки про фольклор, збільшився інтерес до традиційної проблеми фольклорно-літературних взаємозв'язків. Процес розвитку казки як жанру був тривалим. Казка з'явилась тоді, коли міфологічне мислення заступилося поетичною вигадкою. Із наступним розвитком свідомості людей від

міфологічного до емпіричного міф переосмислюється і став засобом вираження філософських, моральних, художньо-естетичних ідей. Деритуалізація, десакралізація, послаблення великої віри в істинність міфічних "подій", розвиток свідомої вигадки, втрата етнографічної конкретності, заміна міфічних героїв звичайними людьми, міфічних часів - казково-невизначеними, послаблення чи втрата етнологізма, змінення уваги з колективних доль на індивідуальні - все це є моментами трансформації міфа у казку. Більш того, час міфа як мислення, як вірування, як народної творчості віджив своє, і міфологічне мислення було замінено раціональним, віра у міфологічних богів була замінена іншими вірами, релігіями. Як результат цього процесу міф розпався на релігію і казку. Релігія і казка мають одне і теж саме історичне коріння, що зумовлює дослідження казкового та біблійського текстів у порівнянні. Але існує і більш істотний штрих, що поєднує тексти казок і текст Біблії - це "поетика" цих видів текстів.

Починаючи досліджувати казкового та біблійського текстів, необхідно визначити текст казок для порівняння з біблійським текстом. Враховуючи досвід наукових досліджень В.Я.Проппа, С.М.Мелетинського виділення чарівних казок в окремий самостійний казковий тип на основі їхньої спільної структурної побудови, для дисертаційного дослідження відбирається чарівна фантастична казка-повість, для порівняння з текстом Євангеліє від Марка. Казкова повість передбачає поєднання, синтез властивостей епічної прози і фольклорної казки. Структурною серцевиною казкової повісті є дія, фантастична вигадка має сюжетотворну функцію, персонажі частіше за все стабільні, використовується ряд типових моментів при побудові сюжету. Фольклорні та літературні принципи структури тексту поєднані в системі твору.

Текст казки та текст Біблії, як і кожний текст художнього твору, являють собою складну структуру. Але більшість лінгвістів і літературознавців пропонує досліджувати тексти на таких рівнях: ідейно-естетичному, жанрово-композиційному і мовному /А.М.Васильєва, Л.А.Новіков, З.І.Хованська/. Для деяких літературних жанрів вчені пропонують розглядати тексти на їхньому структурному рівні /К.Леві-Стросс - тексти міфів та В.Я.Пропп - тексти казок /. При аналізі тексту авторської казки розкривається структура світогляду автора і створена його свідомістю структура сві-

ту - певний соціально-історичний світогляд. При розгляді структури казкового та біблійського текстів відзначається спільність структурної побудови текстів / наявність п'яти проппівських елементів: функція дійової особи, атрибутивний елемент, форма появи героя, сполучний елемент, мотивування; подібність по функціях дійових осіб, присутність у кожному тексті - структурного ядра - АЕС; наявність бінарних функцій - ЗР, ПрСп, б в, w б тощо /.

Ідейно-естетичний рівень аналізу казкового та біблійського текстів охоплює авторську естетичну оцінку, тобто сама ідея має естетичний характер і висловлює авторську життєву позицію.

Це дисертаційне дослідження присвячене третьому рівню аналізу художнього тексту - мовному. Мовознавчий аспект охоплює багато питань аналізу художнього тексту на мовному рівні, але це дослідження обмежується проблемою вивчення функцій позначень кольора та світла у казкових та у біблійських текстах / на матеріалі французьких фантастичних казок-повістей та Нового Заповіту /. Колір є однією із складових частин цілісної системи казкових та біблійських текстів, як один з елементів художнього мислення. В об'єктивній дійсності візуально перед людиною колір з'являється як чуттєво-естетичний феномен. У художньому тексті виключається безпосередній візуальний акт, як сприйняття світла, а його єдиною ознакою є лексична одиниця або сукупність лексичних одиниць, що називають колір або світло. Авторська мова кольорів визначається поняттєвою системою позначень кольору та світла. У французькій мові система означень кольора містить 12 тонових груп, які виділили М.А.Бородіна та В.Г.Гак: 9 хроматичних / червоний, оранжевий, жовтий, зелений, блакитний, фіолетовий, коричневий, рожевий / і 3 ахроматичних / білий, сірий, чорний /. Система позначень світла містить всі відтінки світла, тіні і блиску. Колір і світло у художньому творі є засобами вираження і розкриття його змісту, що виступають серед інших засобів художнього слова / красного письменства /. Багатопланова змістова структура найменувань кольору містить дескриптивну / номінативну / і естетичну / метафоричну та символічну / частини значення. При дослідженні номінативної частини значення позначень кольора та світла того чи іншого авторського твору звертаються до гами кольорів автора твору, що досліджується. Авторська система кольорів зумовлюється характером сприйняття кольору, що стає основою

оформлення кольорів у цілісну систему. Вся система кольорів у своїй номінативній функції розглядається в роботі на матеріалі восьми текстів фантастичних казок-повістей і тексту Нового Заповіту. До авторської системи входять також два означення світла: світло і тінь.

При дослідженні номінативної функції позначень кольора та світла у авторських творах, що аналізуються, звертаємось до палітри кольорів автора / гама, колориту, системи /, до розгляду лексичних одиниць із значенням кольору та світла, їхньої морфологічної приналежності до тих чи інших частин мови; до частотності вживання / залучаючи при цьому статистичний облік частотності лексичних одиниць системи кольорів конкретного авторського твору/; до градації визначень світла на хроматичні та ахроматичні кольори. У поезиці Сходу спостерігається переважне використання ахроматичних тонів і навпаки, в поезиці Заходу домінує використання хроматичних тонів / В.І.Банару /.

Особливості світлового поля визначаються в таких планах світло і предмет, світло і темрява, світло і блиск, колір світла, експресивна роль позначень світла і темряви. Ще одна особливість світлового поля - це протиставлення світла та темряви як двох протилежних субстанцій. Мовне протиставлення світла і темряви стирається у тому випадку, якщо є характеристика світла по яскравості, тобто світло може переходити від сліпучо яскравого до гранично тьмяного.

Розглянувши номінативну функцію позначень кольора та світла у восьми текстах французьких фантастичних казок-повістей та у біблійському тексті, приходимо до висновку, що номінативна функція позначень кольора та світла в художньому тексті є більш нейтральна по відношенню до вираження головних художніх ідей автора, але грає свою роль у відтворенні авторського бачення миру. Проаналізувавши номінативну функцію в текстах, що вивчались, вимальовується певна картина, що представлена такою таблицею, де подані результати статистичного аналізу позначень кольора та світла в казкових та біблійському текстах:

Автор та назва казки	Номінативне значення позначень кольора та світла	Метафоричне значення позначень кольора та світла	Морфологічний аналіз позначень кольора та світла	Найбільш вживані позначення кольора та світла		
				хромат.	ахромат.	світло
P. Gamarra "La rose des Karpathes"	36	52	переважне вживання прикметників кольора	vert rouge	noir blanc	-
G. Sand "Le Marteau Rouge"	55	43	переважне вживання прикметників кольора	rouge bleu de cornaline	-	-
Ch. Nodier "Trilby ou le lutain d'argail"	68	120	прикметники кольора	bleu	blanc	les teints de lumière
A. France "Le paté des langues"	2	-	прикметники кольора	-	blanc	flamboyant
M. Druon "Tistou les pouces verts"	156	166	прикметники кольора	rose bleu	blanc noir	brillant
Luda "La gardienne du feu"	96	7	прикметники кольора	rose rouge	noir	couleur de feu, l'ombre

I	2	3	4	5	
Selon Marc	40 позначень кольора та світла, що розвивають та поглиблюють номінативну функцію замінюючи її на метафоричну та символічну	переважне вживання іменників та словосполучень, що позначають колір	vert rouge gris noir	la prise la nuée briller la lueur éteint illuminer	
A. de Saint-Exupéry "Le petit prince"	62	236	переважне вживання дієслів кольора	rose rouge blanc noir	briller la lueur éteint illuminer
E. Laboulaye "Pif-paf"	53	21	переважне вживання прикметників що позначають колір	rouge blanc noir	pâle l'éclat le brouillard briller sombre

Крім дескриптивного значення кольора та світла лексична одиниця позначає також емоційне відношення автора до цього позначення кольора та світла. Позначення кольора та світла здобуває додаткове значення, яке залежить від тих емоцій, які воно викликає. Один і той же колір або світло може отримати нове семантичне значення, яке залежить від контекстуального оточення. Живання у контексті переосмисленої номінації, її метафоричне або символічне значення залежать від сталого традиційного переносного значення лексичної одиниці, що досліджується та від індивідуально-авторського підходу до об'єкта дійсності, що описується. Використовуючи одні й ті ж позначення кольора та світла, кожний автор висловлює своє відношення до фактів, поступків і дає їм емоційно-художню оцінку.

В проаналізованих нами текстах фантастичних казок-повістей французьких авторів та в тексті *Selon Marc* описування кольора та світла найчастіше виконує метафоричну функцію, що підтверджується результатами статистичного дослідження. Спільною специфічною властивістю описування кольора та світла текстів, що тинчались є передача забарвлення за допомогою предметних описувань кольора та світла, які морфологічно передаються іменниками та лексико-семантичними групами слів зі значенням кольора та світла, які виконують метафоричну та символічну функції:

для позначення зеленого кольору - *de verdure, les herbes, la prairie, les buissons, les arbustes;*

для червоного кольору - *de corallins, des roses, de velours, de pourpre;*

для жовтого кольору - *le sable, le désert, le soleil, le feu, la couleur de miel, le blé;*

для білого кольору - *la glace, la neige;*

для збірного значення кольору - *les fleurs, les papillons, le costume de bohémienne;*

для позначення світла та тіні - *la transparence, l'eau, les rayons de soleil, les étoiles, le feu, la brillantine, l'Ombre, l'étincelle, la nuit, le jour.*

Емоційно-оціночне значення може накладатись на власне значення прикметника при його переносному вживанні, що приводить до розширення смислу, переходу номінативної функції в метафоричну, але в контекстуальному оточенні. Іноколи номінативна функція по-

значення кольора та світла переходить в метафоричну, а далі в символічну, тобто в тексті з'являється символ на основі звичайної номінації реалії. Для текстів, що вивчалися, характерне співіснування прямого та переносного значень лексичної одиниці. На прикладах *l'Ours-Noir* / P.Gamarra "*La rose des Karpathes*" / та *le Marteau Rouge* / G.Sand "*Le Marteau Rouge*" / спостерігається співіснування прямого та переносного значень лексичної одиниці, яка виконує в контексті одночасно номінативну та метафоричну функції, а далі, з розвитком сюжету, з'являється символічне значення, яке існує в певному контекстуальному оточенні. Ступінь розповсюдженості в тексті образного символічного уявлення визначається індивідуальністю автора та естетичними вимогами, що залежать від жанрової належності текста.

Як в тексті фантастичних казок-повістей, так і в тексті *Selon Marc* відбувається ланцюгова реакція смислових перетворень. Вторинне значення, що виникає в одному слові зразу ж передається другому слову, а потім стає притаманним третьому тощо. В результаті послідовного смислового розширення значення, яке виникло спочатку створюється контекстуальна багатозначність, на основі якої пізніше виникають поетичні "надзначення". Виявлені смислові процеси являють собою початковий етап образного втілення символу. За А.Ф.Лосевим, всякий символ є живе відображення дійсності, яке пройшло обробку в мисленні, в результаті чого він стає найгострішим знаряддям перетворення самої дійсності.¹ В авторських казкових та біблійських текстах, що вивчалися, широко вживається символіка фольклорного та церковно-християнського походження, що зближує казковий та біблійський тексти за формою з усною народною творчістю та з релігійними текстами. Таке зближення вивчається в дисертаційному дослідженні шляхом порівняння та зіставлення значень лексичних одиниць в енциклопедичних словниках *Larousse, Robert, Hachette, Dictionnaire de symboles de J.Chevalier* та значення лексичних одиниць в контексті, що досліджується.

Символіка кольора та світла в казковому та біблійському текстах будується на основі таких кольорів та їх відтінків, як: **bleu; noir; rouge; vert; blanc; rose; jaune** та на базі таких позначень світла: **feu, m; lumière, f; ténèbres, pl.; ombre, f; briller; soleil, m;**

1. Лосев А.Ф. Проблема символа и реалистическое искусство. - М.: Искусство, 1976. - С. 19.

- noir - символ зла, смерті та горя;
- blanc - символ моральності, духовної чистоти та краси, символ невинності;
- jaune - збігається з символічним значенням лексичної одиниці désert, m - духовне очищення, надія;
- rouge - любов, патріотизм, колір життя, символ революції;
- fleurs, pl. - збірне значення кольору, всі кольори основного спектра, символ радості, душевного піднесення;
- vert - розквіт життя, весна, відродження;
- rose - символ нереальності, сюрреалізм, мрії;
- feu, m - релігійна символіка пекла, царя п'яних;
- lumière, f - символ духовної чистоти, освіченості, віри;
- ténèbres, pl. - символіка пекла, диявола, зневіри, сумнівів;
- ombre, f. - протиставлення світлу;
- soleil, m. - елітарний знак, символ значення, джерело світла, життя, тепла.

Слова зі значенням кольора та світла в казковому та біблійському текстах служать засобом концептуалізації світогляду автора - художника, а також ритуалізації сприйняття та художнього оформлення, вироблених суспільством життєвих цінностей та громадянського відношення автора до них. Таким чином казковий та біблійський тексти стають не тільки засобом позначення / й самопозначення /, але й, переважно, засобом творення, що сприяє формуванню та вдосконаленню внутрішнього світу читача, його громадянської позиції, а також його моральних та естетичних поглядів.

Образність позначення кольора підсилюється в казковому та в біблійському текстах шляхом застосування авторами різних засобів: 1/ контрастивності - протиставлення кольорів; 2/ нагромадження кольорів - частого вживання одного й того ж позначення кольора; 3/ вживання предметного описування кольора; 4/ поєднання символіки кольора з іншими лексичними одиницями, що мають символічне значення; 5/ комбінації в грі барв; 6/ вживання авторами казок загальноновбних сталих символів та надання їм індивідуально-авторських відтінків; 7/ формування авторської символіки у контексті. Слова зі значенням кольора та світла служать засобом символізації через їх комбінаторику, яка дозволяє надати світу, що описується, семиотизуючу характеристику.

Позначення кольора та світла в казковому та біблійському

текстах виконують три функції: номінативну, метафоричну та символічну. В номінативному значенні переважають три позначення кольора: *rouge, blanc, noir*, які мають в житті людини головне значення для символіки кольора, для вторинної номінації. Позначення кольора та світла в метафоричній функції в казкових та біблійському текстах несуть однакоє емоційно-естетичне навантаження, що свідчить про спадкованість літературно-лінгвістичних традицій.

Основні положення дисертації
в і д о б р а ж е н і в т а к и х п у б л і к а ц і я х:

1. Цветовая метафора в сказках Ш.Нодье // Некоторые вопросы филологии и методики преподавания иностранного языка в вузе. - Киев: КВКУ им.М.В.Фрунзе, 1990. - С. 35-40.

2. Структурно-стилистический анализ французской литературной сказки // Актуальные проблемы перестройки и усовершенствования учебно-воспитательного процесса в педвузе и общеобразовательной школе: Тез. докл. науч. конф. - Кировоград: КГПИ им.А.С.Пушкина, 1990. - С. 67-69.

3. Использование национально-культурного наследия на уроках французского языка в вузе / на материале французского сказочного и библейского текстов // Учитель и общество: опыт, проблемы, поиски: Тез. докл. науч. конф. - Измаил: ИГПИ, 1990. - С. 26-27.

4. Методические указания по комплексному анализу текста французской сказки / для студентов языкового вуза специальности 21.03 / . - Горловка: ГГШИЯ, 1991. - 20 с.

5. Историко-лингвистическое обоснование сравнительно-сопоставительного анализа сказочного и библейского текстов / Киев, 1992. - 14 с. - Деп. в УкрИНТЭИ 3.12.92., № 1876 Ук-92.

Лос

Підл. до друку *с. 04.93* . Формат 60×84/16.
Папір друк. № 3 . Спосіб друку офсетний. Умовн. друк. арк. *с. 7* .
Умовн. фарбо-відб. *с. 93* . Обл.-вид. арк. *10* .
Тираж *100* . Зам. № *у-3* . Безплатно.

Фірма «ВІПОЛ»
252151, Київ, вул. Волинська, 60.

39151

AB 26.570